er dette i ingen Henseende berettiget. Staten er i Henseende til sin produktive Formue lige overfor Kommunerne forpligtet til at betale Indkomst- og Næringsskat. Staten gør altsaa, naar den her vil slippe for Tilvækstskatten, udelukkende Brug af *sin Magt*, og det er paa denne Maade, at den kommer i Strid med de almindelige Retsgrundsætninger.

For at undgaa Skattesnyderier blive Kontrakter om yderligere Salg eller Overdragelser, hvorved Retten ifølge en Salgskontrakt angaaende et Grundstykke *forinden* sammes retmæssige Afstaaelse overdrages videre, at behandle som selvstændige, ny Kontrakter. Skatten maa altsaa særlig beregnes for enhver af disse Afhændelser. I Frankfurt ere Sælger og Køber Meddebitorer, i Køln derimod er kun Sælgeren Debitor og, saafremt han er insolvent, Køberen. Ved Overgang ved Arv vil det i Tilfælde af senere Afhændelse blive betragtet saaledes, som om Sælgeren allerede havde erhvervet Grundstykket paa den Tid og til den Købepris, hvortil hans legitime Forgænger maatte have erhvervet det.

Ved Beskatning af Værditilvæksten kan man nu enten kun belaste den *tilkommende* Tilvækst i Jordafgiften, d. v. s. den fra Skatteordningens Ikrafttræden indtrædende Værditilvækst, eller ogsaa den siden sidste Ejerskifte allerede indtraadte og saaledes ved Skatteordningens Ikrafttræden allerede *tilstedeværende* Værdistigning. Paa førstnævnte, mere beskedne Standpunkt, staar Køln. Der maa saaledes for det første Tilfælde, at ethvert Grundstykke skulde skifte Ejer, efter at Skatteordningen er traadt i Kraft som skattepligtig Værdistigning, kun komme i Betragtning Forskellen imellem den nuværende Salgspris og den almindelige Værdi, som Grundstykket havde den 1ste April 1905. Ejerne maa dog i en Overgangstid af 6 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden andrage om, at Skatteopkrævningen ved første Ejerskifte skal ske efter den samlede Differens imellem den sidste og den ny Købepris. Frankfurt derimod staar paa det radikale andet Standpunkt. Der beskattes her uden Hensyn til Tidspunktet for Skatteordningens Ikrafttræden hele Værditilvæksten siden sidste Afhændelse. Disse to Standpunkters finansielle Konsekvenser ere, som vi skulle se, af stor Betydning.

Hvad angaar Skattens *Størrelse*, saa ere alle enige om, at den maa lade et vist Maal af Værditilvæksten ude af Betragtning, men saa være dannet progressivt, d. v. s., at dens Satser maa stige trinvis i Forhold til Værditilvækstens Størrelse. Satserne ere nu af forskellig Størrelse i de forskellige Byer. I Frankfurt bliver en Værditilvækst indtil 30 pCt. af den tidligere Købepris skattefri. Ved 30 indtil 40 pCt. af samme andrager Skatten 5 pCt. af Værdistigningen, ved 35—40 pCt. 6 pCt. af samme, ved 45—50 pCt. 7 pCt. og saa fremdeles, idet der stadig svarer 1 pCt. Skat til 5 pCt. Værdistigning. Ved en Skattekvotadel af 25 pCt. af Værdistigningen ophører Skatten, og mere end en Fjerdedel af Værditilvæksten maa altsaa ikke fordres ved Skattepaalæget.

I Køln bliver der kun skattefri en Værditilvækst af indtil 10 pCt. af den tidligere Købesum. Hvad der gaar ud herover, beskattes som følger:

Med 10 pCt. af hele Værdiforhøjelsen	ved en	Værdistigning	af	10—20 pCt.
— 11 - - —	—	- -	—	- 20—30 -
— 12 - - —	—	- -	—	- 30—40 -

og saa fremdeles for hver 1 pCt. ved en Værdistigning af hver 10 pCt. og ligeledes indtil 25 pCt. af den samlede Værdistigning, naar denne beløber sig til over 160 pCt.

Af stor Vigtighed er Varigheden af det Tidsrum, som ligger imellem den sidste og den nu stedfundne Afhændelse. Jo kortere dette Tidsrum er, jo hurtigere altsaa Grundstykkerne blive omsatte, desto stærkere fremtræder Gevinstkarakteren i Prisdifferencen, og desto stærkere tangerer Forretningen Spekulationen. Skatteanordningerne tage fornødent Hensyn til dette Moment, idet Frankfurter Skatteanordning overhovedet kun da opkræver Skatten, naar der efter det første Ejendomsskifte er hengaaet mindre end 5 Aar for bebyggede og mindre end 10 Aar for ubebyggede Grundstykkers Vedkommende. Den for sidstnævnte betingede længere Frist vil modvirke Jordbundsspekulationen. Skatteanordningen i Køln gaar en anden Vej for at naa det samme Maal, idet den kun lader sine fulde Skatteansættelser komme til Opkrævning, naar den nævnte Frist højst andrager 5 Aar. Andrager den derimod 5—10 Aar, saa opkræves kun $^2/_3$ af disse Positioner, og endogsaa kun $^1/_3$ af samme, naar Tidsrummet andrager mere end 10 Aar, og uden at der skelnes imellem bebyggede og ubebyggede Grundstykker.